

ПЕТРО ЛАБАЗЮК:

«СВОЮ, БОГОМ ДАНУ ЗЕМЛЮ, АГРАРІЇ БОРОНЯТЬ І ЗАСІВАЮТЬ»

УКРАЇНА У ВОГНІ. І В ЦЕЙ НАДЗВИЧАЙНО ВАЖКИЙ ДЛЯ КРАЇНИ ЧАС УКРАЇНЦІ ВСЬОГО СВІТУ ДЕМОНСТРУЮТЬ НЕЙМОВІРНУ СТІЙКІСТЬ, МУЖНІСТЬ, ВІДВАГУ. В ОДНУ МИТЬ СТРАШНА ВІЙНА ПОРУШИЛА НАШІ ПЛАНИ, ЗРУЙНУВАЛА НАШІ СПОДІВАННЯ, ЗМУСИЛА ЗВИЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ЗМІНИТИ НА ВІЙСЬКОВИЙ СТІЙ, НА ЛАВИ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОБОРОНИ. ЯК ЖЕ НИНИ КОРИГУЮТЬ СВОЮ РОБОТУ АГРАРІЇ, ДЛЯ ЯКИХ ЦЕЙ ПЕРІОД ПОЗНАЧЕНИЙ ПОЧАТКОМ ПОЛЬОВИХ РОБІТ? ЯКИМИ ТУРБОТАМИ ЖИВЕ В ПЕРІОД ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ ОДНЕ З НАЙБІЛЬШИХ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ КРАЮ? ПРО ЦЕ РОЗПИТУЄМО В ГЕНЕРАЛЬНОГО ДИРЕКТОРА ГРУПИ КОМПАНІЙ «VITAGRO», ДЕПУТАТА ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ ПЕТРА ЛАБАЗЮКА.

— Ми бачимо, як об'єдналися українці перед страшною загрозою. Наші воїни мужньо і грізно, не шкодуючи власного життя, захищають рідну землю. Ворог втрачає в живій силі, в техніці. Але гинуть також невинні люди, гинуть діти. Це — страшний злочин, за який, я переконаний, Росія і її політичне керівництво понесе справедливую кару, — каже Петро Петрович. — Майже тисяча працівників

Групи компаній «VITAGRO» взяли до рук зброю: хто у складі регулярних військ, хто у складі територіальної оборони. Ми розуміємо величезну відповідальність перед Україною, перед хлопцями і дівчатами, які сьогодні на передовій. Тож для потреб війська, територіальної оборони наша компанія направила техніку, продукти харчування, медикаменти, пально-мастильні матеріали, необхідне обладнання.

Продовження на стор. 2

Я ВІРЮ!

Прийде день — ми забудемо звуки сирен та гравів. І хоч привиди ще блукатимуть у снах та спогадах, але молитва, спів і тиха розмова з кимось із рідних розчинить гострий страх...

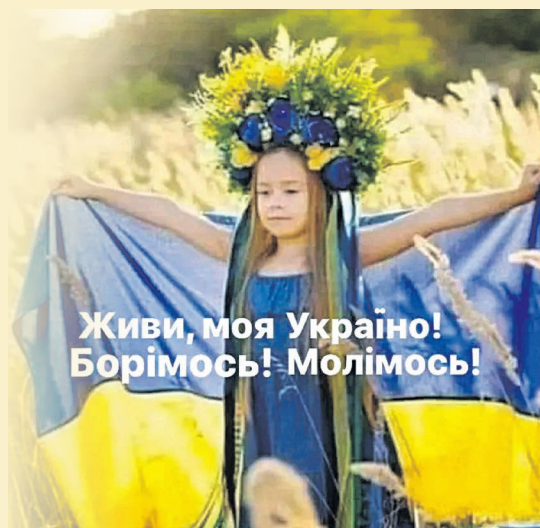
Прийде день — ми виплачемося. І будемо плакати знову, знову та знову, але в очах стане трохи світліше...

Прийде день — чорне матюччя відступить. Це його передсмертна агонія. Тоді не захочеться ляпати бруд “замість тисячі слів”, бо всіх захопить глибина і краса мови...

Прийде день — стихнуть наші відмінності, ми пам'ятатимемо тільки спільне. Наше унікальне вміння гуртуватися і любити всім серцем...

Прийде день — ми відбудуємо нашу Україну. І кожен кожному буде — як золота пектораль...

Все буде Україна!

Живи, моя Україно!
Борімося! Молімося!

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ

ПОСІВНА КАМПАНІЯ

ВЕСНЯНО-ПОЛЬОВІ РОБОТИ НАБИРАЮТЬ ОБЕРТІВ

стор. 2

АКЦІЇ

ЄДНАЙМОСЯ, УКРАЇНЦІ!

стор. 3

ВСЕ ДЛЯ ФРОНТУ

У ПРАГНЕННІ ДОПОМОГТИ

стор. 4

ПАТРІОТИЗМ

СЛАВА ГЕРОЯМ!

стор. 4

ДУХОВНІСТЬ

МОЛИМОСЯ ЗА МИР, ДОПОМАГАЄМО БІЙЦЯМ

стор. 5

НЕ ЗБАВЛЯЮТЬ ТЕМПІВ У РОБОТІ

Працівники молочно-товарних ферм Групи компаній «VITAGRO» докладають усіх зусиль, щоб нарощувати виробництво молока, забезпечуючи потреби споживачів. Як повідомив керівник департаменту молочного скотарства Богдан Баб'яр, ферми компанії продукують понад 62 тонни молока в день.

- Незважаючи на труднощі, люди працюють з оптимізмом, з вірою у Перемогу, - каже Богдан Баб'яр. - Знаємо, що наші зусилля тут, в тилу, стають підтримкою для воїнів, які виборюють мир для української землі. Тож ставимо перед собою нові цілі та наполегливо йдемо до них.

ПЕТРО ЛАБАЗЮК: «СВОЮ, БОГОМ ДАНУ ЗЕМЛЮ, АГРАРІЇ БОРОНЯТЬ І ЗАСІВАЮТЬ»

◀ **АКТУАЛЬНО**

Наші спеціалісти на прохання однієї з військових частин проводили на базі компанії ремонт військової техніки. Ці роботи тривали практично цілодобово. Також ми долучилися до укріплення нашого регіону — зварювали протитанкові «їжаки». А ще наші працівники виготовляють і розливають вибухову суміш, яку називають «Узвар Бандери». Хмельничани готові зустріти ворога і показати, хто тут господар. Крім того, ми допомагаємо переселенцям, надаємо їм тимчасове житло, забезпечуємо харчуванням, одягом, засобами гігієни. Розуміємо, як важко людям, які змушені були залишити домівки, нажити роками майно, і як потрібна їм наша підтримка.

У цей дуже складний час закликаю усіх до єдності, до взаєморозуміння, до допомоги тим, кому це необхідно. Разом ми переможемо. Я, моя сім'я — мої діти, мої батьки — залишаємося на

Хмельниччині. І покидати її не збираємося ні за яких обставин. Це повідомлення для тих, хто поширює різні чутки з намірами посіяти сумніви, страх, панічні настрої. Сьогодні, як ніколи, ми повинні бути єдиним кулаком.

— **Петре Петровичу, у ці дуже тривожні дні, певно, мають мобілізуватися й наші аграрії, адже розпочалася посівна кампанія?**

— Так. Чимало представників сільськогосподарської галузі, зокрема нашої компанії, взяли в руки зброю. А ті, хто залишається на місцях, несуть величезну відповідальність за те, щоб вчасно посіяти хліб, провести комплекс весняно-польових робіт. По суті, беруть відповідальність за подальшу продовольчу безпеку країни. Ще на початку лютого механізатори компанії «VITAGRO» всі зусилля спрямували на підготовку

Закінчення. Початок на стор. 1

техніки до польових робіт. Працювали понаднормово, з високою відповідальністю. Вчасно завершили ремонт техніки для закриття вологити внесення мінеральних добрив, підготували до весняно-польових робіт сівалки. Потім візьмуться за ремонт зернових комбайнів. Усі разом працівники компанії вболівають, щоб посівна пройшла без збоїв, на належному рівні.

У дні, коли були приморозки, на полях проводили підживлення — озимого ріпаку, озимої пшениці. Справилися як з першим підживленням культур сульфатами, так і з другим етапом підживлення — аміачною селітрою — всі кластери компанії. У зв'язку з введенням воєнного стану пра-

цівники компанії отримали перепустки, які дають можливість працювати на полях у нічний час. Ми доклали усіх зусиль, щоб забезпечити кластери необхідною кількістю насіння, засобів захисту рослин. Вчасно посіяти зернові, виростити хороші врожаї — надзвичайно важливе завдання й обов'язок аграріїв.

Я переконаний, ми відстоїмо рідну землю, виженемо окупантів з України. Запевняю: ми, аграрії, будемо працювати на своїй, Богом даній землі, щоб у кожній українській родині був хліб і до хліба. Будемо працювати з упевненістю, що невдовзі на українській землі запанує мир.

**Слава Україні,
слава нашим Героям!**

ВЕСНЯНО-ПОЛЬОВІ РОБОТИ НАБИРАЮТЬ ОБЕРТІВ

◀ **ПОСІВНА КАМΠΑНІЯ**

На полях, де працює «VITAGRO», активно розгорнулася посівна кампанія. Аграрії «VITAGRO» завершили посів ярих культур — пшениці, ячменю, ріпаку.

Крім того, кластери «Товтри», «Центральний», «Хмельницький» сіють цукровий буряк. З року в рік «VITAGRO» відводить площі під цю культуру. У такий складний для країни час турбота про майбутній врожай — ноша величезної відповідальності, що лягає на плечі трудівників полів. Працівники Групи компаній «VITAGRO» запевняють, що працюватимуть з особливим ентузіазмом, для нашої спільної Перемоги.

ВИРОЩУВАТИМУТЬ КУКУРУДЗУ

Аграрії компанії «VITAGRO» готують поля під посів кукурудзи, вносять на ці площі мінеральні добрива. — Окремі сільгоспвиробники цього року відмовилися

від посіву кукурудзи, адже ця культури потребує значних витрат і зусиль під час її вирощування. Проте саме цю культуру також вважають хлібом, — каже керівник кластеру «Волинь» Олег Шаргородський. — З кукурудзи можна приготувати смачні страви, вона є необхідною сировиною для корму тваринам, а також завдяки кукурудзі можна стати енергонезалежною країною і забезпечити себе великою кількістю необхідних товарів.

Об'єм споживання кукурудзи у всьому світі складає майже мільярд тонн. Це, до речі, більше, ніж пшениці, ячменю, сорго та вівса разом. З кукурудзи отримують борошно, крупи, пластівці, олію. Вона слугує сировиною для біогазу.

Кукурудзяний крохмаль — не лише хороший згущувач, а й сировина для виробництва оцту і різних алкогольних напоїв, включаючи віскі і бурбон. Кукурудзяний сироп використовують у кондитерських виробках.

Кукурудза — є універсальним продуктом, з якого можна отримати майже, що завгодно як харчові та побутові продукти, так і електрику та паливо. Тож аграрії компанії вносять мінеральні добрива на поля, де згодом сіятимуть таку необхідну культуру.

ХМЕЛЬНИЧЧИНА ВЕДЕ КОМПЛЕКС ПОЛЬОВИХ РОБІТ

Аграрії області вносять добрива, сіють ярі культури, щоб хліб завжди був на столах наших громадян, військових, які захищають сьогодні Україну. Питання проведення комплексу весняно-польових робіт на даний час є пріоритетним, наголосив начальник Хмельницької ОВА Сергій Гамалій.

Відповідно до структури посівних площ, господарства всіх категорій мають посіяти близько 850 тисяч гектарів ярини, з них 375 тисяч гектарів культур ранніх строків посіву, таких як ярий ячмінь, яра пшениця,

горох, соя, соняшник, цукровий буряк. Про це повідомляє начальник Управління розвитку агропромислового комплексу та земельних відносин Хмельницької ОВА Олег Омелянюк.

За словами посадовця, загальна посівна площа сільськогосподарських культур 2022 року очікується в межах одного мільйона 207 тисяч гектарів, що на 2 тисячі гектарів більше показника минулого року. Необхідно зазначити, що, враховуючи ситуацію, до структури посівних площ внесені певні зміни, зокрема, суттєво збільшені обсяги посіву продовольчих зернових та круп'яних культур, таких як гречка, ячмінь, горох.

Для проведення комплексу весняно-польових робіт підбали про необхідну кількість кондиційного насіння, закупили мінеральні добрива та засоби захисту рослин. Забезпеченість матеріально-технічними ресурсами становить близько 80 відсотків. Агроформування області продовжують роботи із забезпечення матеріально-технічними ресурсами в повному обсязі.

«Жителі області не відчують дефіциту основних продовольчих товарів. Торговельна мережа області забезпечена продуктами першої необхідності в повному обсязі, на прилавках магазинів постійно є хліб, молочні продукти, ковбаса, цукор, крупи, олія тощо» - додав Олег Омелянюк.

ЄДНАЙМОСЯ, УКРАЇНЦІ!

▶ ПАТРІОТИЗМ

За участі Групи компаній «VITAGRO» в місті Волочиск пройшла патріотична акція «Єднання України».

Нині весь світ виходить на площі своїх міст, щоб підтримати Україну в цей нелегкий час. Весь світ дивиться на нас, захоплюється нашою відвагою, силою духу, згуртованістю, яку демонструє український народ та Збройні сили України.

Нас не здолати! Ми сильні, коли єдині! Україна – від сходу до заходу, з півночі до півдня – наша Батьківщина, яку любимо і захистимо. Таким був лейтмотив патріотичної акції, до якої долучилися й працівники компанії «VITAGRO».

ДОБРОВОЛЬЦІ – ВЗІРЕЦЬ ПАТРІОТИЗМУ

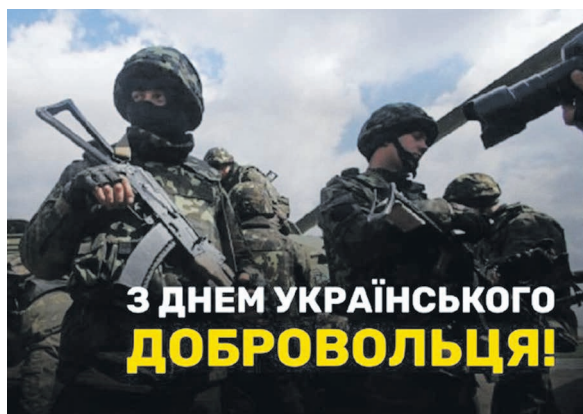
Вся Україна піднялася у боротьбі проти окупанта. Наші військові ЗСУ мужньо боронять рідну землю, сотні тисяч чоловіків та жінок вже записалися до лав територіальної оборони. Усі тримають оборону, аби нарешті в Україні настав мир!

14 березня ми відзначаємо День українського добровольця. Саме в цей день у 2014 році був сформований перший український добровольчий батальйон, який гідно боронив кордони рідної держави на сході України. Багато наших добровольців, серед яких є й працівники Групи компаній «VITAGRO», несуть службу в Збройних силах України та перебувають на передовій.

Ми схилиємо голови перед усіма добровольцями та військовими, перед Героями нашої держави, які загинули у цій кривавій боротьбі за свободу. Вічна слава та пам'ять нашим Захисникам та Захисницям за їхню мужність, сталеву витримку та непохитну волю! Герої не вмирають!

Слава Україні!

Петро Лабазюк,
генеральний директор Групи компаній «VITAGRO»

МАТЕРІ ПРОТИ ВІЙНИ

«Рашисти вбивають наших дітей!» – з такими плакатами вийшли в Хмельницькому на Марш єдності матері України, серед яких були представники Групи компаній «VITAGRO».

У мирній ході взяли участь як місцеві жителі, так і вимушені переселенки зі своїми дітьми. Учасники ходи несли українські стяги, іграшки, лампадки та гасла «Врятуйте наших дітей!», «Матері всього світу, єднайтеся!», «Путін, геть від України!», «Чужих дітей не буває!».

Учасниці акції звернулись до матерів світу: «Ми звертаємось до матерів світу: наші діти щодня гинуть, щоби діти всього світу жили у мирі! Врятуйте наших дітей, бо ваші діти будуть також під загрозою! Єднаймося для того, щоб діти всього світу були у безпеці!» – зазначили у зверненні.

Закінчилась хода спільною молитвою біля пам'ятника Ангел Скорботи.

**Ми вистойм у цій війні.
Хіба не так було раніше?
Незламний дух, що у борні,
стає дедалі ще міцнішим.
Ми люди на своїй землі.
Оборонятимемось доти,
поки не згинуть москалі,
бо наш священний гнів і спротив.
Криваві звірства у містах,
ракетних обстрілів жахиття.
Жіночий крик, дитячий страх
у двадцять першому столітті.
У світі підлої брехні,
в часи рашистської облуди
ми вистойм у цій війні,
бо з нами Бог і правда буде!
Стоять міста. Народ стоїть.
І наше військо непохитне.
Як завше, гордо майорить
наш вільний стяг жовто-блакитний.
Дух загартується в борні.
Ми сильні українські люди.
Ми вистойм у цій війні.
Бо так завжди було і буде!**

СЛАВА ГЕРОЯМ!

На пішохідній частині центральної вулиці в Хмельницькому - портрети Героїв Небесної Сотні та Героїв російсько-української війни. Ціною власного життя вони захищали ідеали демократії, відстоювали права та свободи людини, європейське майбутнє України і найдорожче для кожної держави — мир. Ми вклоняємося подвигу тих, хто загинув, відстоюючи цю найвищу цінність. Серед цих Героїв і Геннадій Вегера з села Курилівка на Волочищині, колишній працівник Групи компаній «VITAGRO». 10 січня 2018 року, виконуючи бойове завдання, Геннадій Петрович Вегера (позивний «Зелений») загинув у селищі Піски Донецької області.

Із 2014 року брав участь у антитерористичній операції на сході України Роман Лабань із села Сутківці на Ярмолинеччині. Роман Лабань нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно). Односельці, представники «VITAGRO», де працюють рідні Романа, вшановують пам'ять про мужнього воїна, земляка, життя якого є прикладом для нас.

Нещодавно Алея Героїв у Хмельницькому поповнилась 12 портретами воїнів, які загинули за Україну під час повномасштабної війни з російським агресором.

Повз Алею Героїв на Проскурівській щодня проходить сотні хмельничан. Кожен може поглянути в очі захисникам і віддати їм шану.

Нехай ці жертви заради миру, спокою, заради процвітання України будуть недавніми.

Слава Героям!

ДО ДІТЕЙ - ЗІ СМАЧНИМИ ВІТАМІНАМИ

Група компаній «VITAGRO» долучається та стає ініціатором багатьох благодійних акцій.

Нещодавно за дорученням генерального директора Групи компаній «VITAGRO», депутата Хмельницької міської ради Петра Лабазюка для вихованців Голенищівської спецшколи-інтернату передали смачні яблука, вирощені в садах компанії. Благодійна акція за участі голови Кам'янець-Подільської районної ради Михайла Сімашкевича, представників Кам'янець-Подільського районного управління ГУ ДСНС України в Хмельницькій області, представників компанії «VITAGRO», інших стала ще одним виявом турботи про майбутнє покоління.

У ПРАГНЕННІ ДОПОМОГТИ

◀ **ВСЕ ДЛЯ ФРОНТУ**

КОЛИ НАВІТЬ У НАЙГАРЯЧИШИХ ТОЧКАХ, ПОРЯД ЗІ СТРАШНОЮ НЕБЕЗПЕКОЮ, БОДАЙ ЯКАСЬ ДРІБНИЧКА, ПРОСТА РІЧ НАГАДУЄ ПРО ДІМ, ПРО ЛЮДЕЙ, ЯКІ ХВИЛЮЮТЬСЯ ЗА ТЕБЕ, ТВІЙ ДУХ МІЦНІЙ. З'ЯВЛЯЮТЬСЯ СИЛИ, ЯКИХ НЕ ОЧІКУВАВ У СОБІ. ПРО ЦЕ НЕ РАЗ ГОВОРИЛИ НАШІ ХЛОПЦІ, ЯКІ Б'ЮТЬ ВОРОГА НА ПЕРЕДОВІЙ. ТАК, ДОПОМОГА, ТУРБОТА, МОЛИТВА ТИЛУ ДУЖЕ ВАЖЛИВІ ДЛЯ КОЖНОГО ВОІНА. А ТИЛ — ЦЕ НЕ ЛИШЕ РІДНІ, ЦЕ ТИСЯЧІ НЕЗНАЙОМИХ ЛЮДЕЙ, ЯКІ БОДАЙ ЧИМОСЬ ХОЧУТЬ ДОПОМОГТИ, ЯКІ, НЕ СЛІДКУЮЧИ ЗА ПЛИНОМ ГОДИН, ПРАГНУТЬ ЯКНАЙШВИДШЕ ЗІБРАТИ, ПІДГОТУВАТИ, ЗАВАНТАЖИТИ, ВІДПРАВИТИ НА ФРОНТ.

Волонтерська робота — це справді гуманітарний фронт, що стає суттєвою підмогою Збройним силам. З перших днів війни брати Сергій і Петро Лабазюки розгорнули широку діяльність на підтримку Збройних сил України, жителів міст, які постраждали від окупанта. Активним учасником волонтерського руху стали Група компаній «VITAGRO» та благодійний фонд «Ми поруч».

Вони організовують збір, допомагають доставити до пунктів одяг, медикаменти, продукти, засоби особистої гігієни, дитяче харчування. Процес розвантаження, завантаження гуманітарної допомоги практично триває цілодобово. Отримуючи вантажі від іноземних партнерів їх фасують, обліковують, відправляють у зони, де ведуться запеклі бої.

Крім того, у багатьох населених пунктах організували виробництво м'ясних консервів для Збройних сил України. Неодноразово Група компаній «VITAGRO» постачала для роботи цих, самостійно створених цехів жителями громад, свіже м'ясо.

Завдяки братам Лабазюкам захисники тероборони Волочищини отримали чергову партію (60 одиниць) розвантажувальних жилетів. Укріплюємося на місцях, аби не дати ворогу пройти далі, - кажуть вони.

Волонтерська робота була організована для зустрічі евакуйованих дітей і їхніх батьків, яких годували, допомагали у прихистку.

На схід України, для потреб наших воїнів було відправлено два автомобілі. Та військові Хмельничани знову висловили потребу в таких авто і Група компаній «VITAGRO» відреагувала на цей запит та придбала ще три автомобілі. Вміння оперативно реагувати на потреби, об'єднувати зусилля, надавати допомогу в найскладніші періоди - це унікальний риса характеру українців.

ВИСАДЖУЄ САД ДЛЯ НАЩАДКІВ

◀ ВЕТЕРАНИ

ПРО ФЕДОРА ТЕОФАНОВИЧА МЕЛЬНИКА НЕОДНОРАЗОВО РОЗПОВІДАЛИ У НАШІЙ ГАЗЕТІ. ВІН – ЄДИНИЙ У СЕЛІ МИРІВКА, ЩО НА ВОЛОЧИЩИНІ, УЧАСНИК БОЙОВИХ ДІЙ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ. ФЕДІР ТЕОФАНОВИЧ – ПАЙОВИК КОМПАНІЇ «VITAGRO», УМІЛИЙ ГОСПОДАР, БДЖОЛЯР, САДІВНИК. СПІЛКУВАННЯ З ЛЮДИНОЮ, ЯКІЙ ДОВЕЛОСЯ ЧИМАЛО ПЕРЕЖИТИ, ЗА ПЛЕЧИМА ЯКОЇ БАГАТИЙ ТРУДОВИЙ ДОСВІД, ЗАВЖДИ ЦІКАВЕ.

Коли розпочалася Друга світова війна, Федір закінчив семирічку. А вже у 1944 році, йому якраз виповнилося вісімнадцять, пішов разом із іншими однолітками на фронт. Після підготовчого навчання розпочався його бойовий шлях у складі протитанкового батальйону стрілецького полку Третього Білоруського фронту. На території Польщі Федір Мельник був важко поранений, в госпіталі йому ампутували ногу.

Після повернення додому працював сторожем, а згодом закінчив школу пасічників. Тридцять років трудового життя присвятив розвитку бджільництва місцевого колгоспу.

Разом із дружиною виховали трьох дітей. І нині Федір Теофанович хоче бути корисним для

своїєї сім'ї. Продовжує висаджувати сад із нових сортів яблунь, груш. Каже, буде пам'ять про нього нащадкам. Не полишає займатися бджільництвом. Переконаний, продукти бджільництва сприяють здоров'ю.

Федору Теофановичу Мельнику, пайовику «VITAGRO», виповнилося 96 років. Учасник бойових дій Другої світової війни каже, не вірив у те, що доведеться пережити ще одну страшну війну.

- Молоді хлопці, справжні патріоти нині боронять Україну. З такими відважними людьми, яких зростили наші українські сім'ї, для рашистів не буде жодного шансу. Ми переможемо! І я прошу Всевишнього подарувати мені день, коли святкуватиме вся Україна свою Перемогу.

ДОВГОЛІТТЯ - ПОДЯКА ЗА ДОБРЕ СЕРЦЕ

◀ СПІВРОЗМОВНИКИ

- За велику доброту до людей, думаю, і дарував Господь моїй мамі довге життя, - каже Віра Андріївна Захаревич. - Стільки людям допомагала, за стількох молилася. Добра, щира, співчутлива, милосердна.

Так характеризує донька свою маму – 98-річну Алісу Йосипівну Гришук з села Ріпки. Важким, сповненим випробувань було її життя. У період фашистської окупації, ризикуючи, Аліса разом з рідними переховувала євреїв, рятуючи їх від страти катями. Допомагала партизанам, які таїлися в тутешніх лісах.

Розумна, кмітлива, вона легко вивчила німецьку мову і почала передавати чимало необхідної інформації.

А мирне життя Аліси Йосипівни Гришук пов'язане з колгоспом і вихованням дітей. Майже тридцять років віддала господарству, працюючи в ланці. Разом з чоловіком – Андрієм Омеляновичем виховали восьмеро дітей. Усі вони здобули хорошу освіту, створили сім'ї, знайшли своє місце в житті. Андрій, до прикладу, тривалий час працював в Одеському пароплаванні, на Одещині проживає й донька Люба. Неподалік, в Ізяславі, мешкає Віра, в Теофіполі – Валя. На жаль, немає нині серед них Анатолія, котрий проживав тут же, у Ріпках, працював водієм.

Вісімнадцять років минуло відтоді, як помер господар цієї великої та дружньої родини. Проте й досі в селі згадують приязність, веселу вдачу, смішні придбленції, які розповідав дід Андрій, як називали його односельці.

Багато хто з жителів Ріпок і досі вдячний Алісі Йосипівні за допомогу та при кожній нагоді вкотре висловлюють їй найтепліші слова. Пам'ятають, як Аліса Йосипівна Гришук брала на себе відповідальність господині – на весіллях. До неї звертаються чимало людей, дізнавшись, що допомагає в лікуванні травами і молитвами. Донька Віра, яка нині проживає поряд із мамою, каже, що дивується тому, скільки молитов пам'ятає її мама.

А ще Аліса Йосипівна, здається, знає безліч українських народних пісень. Недаремно працівники культури записували найбільш цікаві та давні. Збереглося у 98-річної Аліси Гришук і немало хусток, придбаних у ті далекі роки. Окремі з них і хочуть використати як експонати для місцевого музею.

Спілкуватися з Алісою Йосипівною – справжнє задоволення. Чимало історій з минулого, з пережитого насправді зворушують.

Розповідала й про те, як вітали її у день народження працівники компанії «VITAGRO».

- Щоденно молюся за мир на нашій землі. І щоб всі сини, батьки, які нині на фронті, в тому числі працівники компанії, повернулися живими додому. Молитва має велику силу. Просімо в Господа захисту для наших бійців і миру для України, - каже Аліса Йосипівна Гришук.

МОЛИМОСЯ ЗА МИР, ДОПОМАГАЄМО БІЙЦЯМ

Тільки тепер сповна розумієш цінність Миру і тих днів, коли було спокійно, тихо. Якими важливими, з'ясується, були слова «Боже, Україну бережи!» Тепер вони звучать по-особливому. У них втілюються надія та віра мільйонів українців.

Молимо Бога за рідну Україну, за наших захисників.

Ця молитва була розміщена на одному з блок-постів ЗСУ і торкнулася сердець багатьох наших захисників:

«Побудь, мій Боже, отут, зі мною. У цьому полі, у розпал бою. Серед руїни і серед краху - Не дай пізнати глибини страху. Не дай упасти в зневіру й розпач і побратимам розбігтись врозтіч. Побудь, мій Боже, отут, між нами. Душею батька, сльозою мами. Сестри любов'ю, брата плечима, чеканням милої, її очима. Побудь мій Боже, отут, зі мною, Посеред світу, посеред болю. Храни від смерті, від кулі вражої. Будь мені, Боже вартою, стражею. Я тіло й душу тобі довіряю.

Архистратига Михаїла з військом святим на захист наш пошли. Побудь, мій Боже, зі мною! Вірую!»

Нехай ця молитва оберігає кожного воїна України.

Жителі сіл Нивра, Залуччя долучилися до збору коштів на бронжилети і каски для воїнів-захисників. Кошти збирали в приміщенні церкви, на вулицях цих населених пунктів. Спасибі всім, хто надав посильну допомогу, хто не залишився байдужим до цієї акції.

Знаю, ми найсильніша нація світу. Ми – народ вільної землі. Ми переможемо. З нами Бог!

Настоятель храму с. Нивра, отець Василь Дешевий

ЗАЛИШИВСЯ ПОЗАДУ 101 РІК

Коли минулого року Марію Йосипівну Бондарук рідні, односельці представники Групи компаній «VITAGRO» вітали зі сторіччям, то, звісно, бажали ювілярці при доброму здоров'ї, поряд з найдорожчими людьми, зустріти й наступний день народження. І 17 лютого цього року Марія Йосипівна Бондарук з села Михнів на Ізяславщині в теплому сімейному колі відзначила свій 101 рік із дня народження. З найтеплішими побажаннями прийшли привітати найстаршу жительку села й представники «VITAGRO». Зі сльозами на очах Марія Йосипівна згадувала свої молоді роки, які були надзвичайно складними в її житті.

Вона виросла в сім'ї, де було восьмеро дітей – п'ять дівчаток і четверо хлопчиків. Тож разом із чоловіком Степаном також мріяла про велику дружню родину, в якій буде багато дитячого сміху. Та їхні плани зруйнувала війна.

На фронт Степана проводжала з маленьким сином на руках. Не було й дня, щоб не згадувала його в молитвах, з надією побачити живим. Степан пройшов майже усю війну, та смертельна куля наздогнала солдата, він загинув на території Чехії.

Опорою в житті став рідний Степанів брат – Іван, який узяв Марію за дружину. Проте їхнє щастя було недовгим, через три роки він помер від складної недуги. І залишилася Марія з двома синами, взявши всю турботу про них на свої тендітні плечі.

Працювала в рілльничій бригаді місцевого колгоспу. Старалася давати лад у домашньому господарстві, і щоб сини – Анатолій, Володимир – сповна відчували її материнську любов.

На жаль, рано не стало її старшого синочка, а Володимир разом із дружиною Діною оточили її щоденною турботою. Всевишній нагородив Марію Йосипівну чотирма онуками, шістьма правнуками. Для неї вони, розповідає бабуся, найбільша цінність. Минулого року правнучка Наталка вийшла заміж і Марія Йосипівна мріє про щасливий день, коли діждеться праправнуків.

- Нехай би пошвидше прийшли теплі дні, щоб на подвір'ї посидіти. В минулому році я ще й гуси пасла, то, дай Боже, щоб і в цьому хоч чимось могла допомагати.

Хочу дочекати, щоб мене назвали прапраба-

бусею. І щоб на мої 102 роки зібралися найрідніші. Прийшли, як і тепер, працівники компанії. Дякую їм, що не забувають, що можу поговорити з добрими людьми.

- Моє серце плаче за тими дітьми, які сьогодні воюють за Україну. Боже, пошли нашій благодатній землі миру, щоб ніхто не втрачав рідних, щоб сім'ї трималися купи. Хочу дочекатися часу, коли сповістять, що Україна перемогла. І щоб мене назвали прапрабабусею. І щоб на мої 102 роки зібралися найрідніші.

БУТИ ВДЯЧНИМ ЗА КОЖНИЙ ДЕНЬ

ПЕТРО МАТВІЙОВИЧ ГОЛОВКО ДОБРЕ ПАМ'ЯТАЄ ТОЙ ДЕНЬ, КОЛИ РІДНУ ТАРНОРУДУ БУЛО ЗВІЛЬНЕНО ВІД ФАШИСТСЬКИХ ОКУПАНТІВ. ЗДАЄТЬСЯ, УСЕ СЕЛО ТОДІ ОГОРНУЛА СВІТЛА РАДІСТЬ, І В КОЖНІЙ ХАТІ ПОСЕЛИЛАСЯ ВЕЛИКА НАДІЯ, ПОВ'ЯЗАНА З МИРНИМ ЖИТТЯМ.

Петро, як і більшість односельців, почав працювати у колгоспі. Спочатку – помічником тракториста, пізніше – на свинофермі. Рік за роком село потроху розбудовувалося, з'являлися у ньому нові оселі. І майже кожна родина запрошувала на ці роботи Петра Головка. У Тарноруді його знали як умілого будівельника, талановитого майстра.

Стриманий, ввічливий, тактовний – він був мудрим порадиником, надійним другом. І найкращим став для своєї обраниці Марії, яка також працювала в колгоспі у буряковій ланці. Разом прожили вони 60 років. І Марія Іванівна (на жаль, вже покійна) завжди наголошувала, що чоловікова доброта, внутрішня інтелігентність, поміркованість підкорили її серце.

- Сімейні стосунки наших батьків можуть бути прикладом для багатьох подружніх пар, - розповідає донька Раїса. - З великою любов'ю, повагою батько ставився до мами. Хоч у нього не було можливості здобути освіти, проте притаманної йому порядності, людяності не здобудеш у жодних універ-

ситетях.

Ми з сестрою Танею завжди відчували батьківську турботу, батьківське тепло. Жили скромно, але по совісті та в любові. І це найголовніше, що повинні дати батьки своїм дітям, - продовжує Раїса Петрівна. - До речі, ми ніколи не чули, щоб батько когось висміював, про когось погано відгукувався. І за це багато людей поважало його.

А ще він завжди був душею компанії: грав на музичних інструментах, а його голос міг зачарувати. Я завжди любила, як батько співає. Та мені дуже часто пригадуються дні, коли приїздила на канікули, навчаючись у Житомирському фармацевтичному училищі, і ми з батьком за-

готовляли сіно. Ходили на луки, де, здається, не ступала нога людини. Батько косив, я згортала траву. І цей аромат скошеної трави асоціюється у мене з найприємнішими моментами життя.

Багато хорошого згадували всією родиною у день 90-ліття Петра Матвійовича. Доньки, зяті, онуки, правнуки вітали свого дорогого ювіляра. Найщиріші побажання приймав він і від представників ветеранської організації, Групи компаній «VITAGRO».

- Я звик дякувати Богу за все, що маю. Не гнався за статками, розкошами. А вдячний за кожен прожитий день, за те, що милуюся доньками, онуками, правнуками. Може, тому Господь і зробив мені такий подарунок – дев'яносто літ, - каже Петро Матвійович Головка. - **Але зараз найбільше моє бажання – щоб пошвидше прийшов на нашу землю мир. Щоб могли обробляти землю, радіти онукам, спілкуватися, радіти під мирним небом. Слава нашим захисникам – відважним хлопцям, які нашу мрію наближають для кожного з нас.**

◀ ЖИТТЄВЕ ПОЛЕ

ДІЛИТИСЯ ПОЗИТИВОМ

◀ ДОВГОЖИТЕЛІ

Найбільшим багатством свого життя 92-літня Любов Єфремівна Пазичук із села Дібровка на Ізяславщині вважає дітей, онуків і правнуків.

- Хіба треба більшого дарунку від Господа, коли маєш чотирьох доньок, 7 онуків, 6 правнуків? Ні, Бо це і є твоє справжнє багатство, - каже вона.

Все своє трудове життя Любов Єфремівна, як переважна більшість представників її покоління, присвятила колгоспу. Місцеве колективне господарство створювалося на її очах, і працювали на полях та фермах чи не всім селом. Люба – у буряковій ланці, а її чоловік Олексій – трактористом.

У їхній привітній оселі завжди було немало людей. Бо ж раді завжди були Пазичуки і рідним, і гостям. Ділися всім, що мали.

І тепер Любов Єфремівна частенько виходить за хвіртку: хто ж сьогодні до неї навідається? З усмішкою та добрим словом зустрічає

вона менеджера компанії «VITAGRO» Миколу Машалюка. Він завжди турбується про те, щоб доставити на подвір'я пайовицьці зерно пшениці, кукурудзи, які отримує вона за свій земельний пай.

У числі перших отримала Любов Єфремівна подарунок на Новорічні свята. І у день, коли виповнилося 92 роки, менеджер компанії, якого вона ніжно називає «синочком», також вітав свою добру знайому.

- Спілкуватися з Любов Єфремівною завжди приємно. Добра, привітна, щира – від таких людей набираєшся позитиву, - ділиться враженнями Микола Леонідович. - Завжди питає бабуся, чи приніс їй свіжий випуск газети «Вітагросвіт». Любить почитати про таких, як і вона, пайовиків, про повсякденні турботи компанії, іншу цікаву інформацію.

- Для нас, стареньких людей, дуже важлива увага, - каже Любов Єфремівна. - І я вдячна усім, хто не минає мою хату. **А ще в цей непростий час усім нам треба молитися за мир. Щоб сіяли хліб під мирним небом. Щоб онуки, правнуки росли в мирі. Хто не шкодує хліба, води, прихистку для людей, які цього потребують, той обов'язково матиме милість від Господа. У наших селах розселяють багато переселенців із територій, де поселилась велика біда. І кожен, хто їх зігріває, має велике серце. Думаю, в усіх українців душа і серце – особливо, - додає бабуся.**

ЯКЩО ЛЮБИШ СВОЮ РОБОТУ

ВАЖКО Й ПОВІРИТИ, ЩО НА ОДНОМУ Й ТОМУ Ж РОБОЧОМУ МІСЦІ ОЛЬГА ІВАНІВНА ПАВЛОВА З СЕЛА РИХТА НА КАМ'ЯНЕЧЧИНІ ПРАЦЮВАЛА 52 РОКИ. ТА ВОНА КАЖЕ, ЩО ЗБІГЛИ ЦІ РОКИ ДОСИТЬ ШВИДКО, ЗАТЕ ЗАЛИШИЛИ В ЇЇ ДУШІ ДУЖЕ ХОРОШІ СПОГАДИ.

- Одразу після закінчення школи мені пощастило влаштуватися на роботу в Рихтівську сільську раду. Оформляла документи, бо мала гарний почерк, навчалася діловодству. А потім вирішила освоїти професію бухгалтера – вступила на заочне навчання до фінансового технікуму, - розповідає Ольга Іванівна. - Поєднання практичних знань і теоретичних дисциплін особисто для мене було дуже корисним. Невдовзі я вже була повноцінним бухгалтером, - сміється співрозмовниця. - Бухгалтерська справа не з легких, але коли по-справжньому любиш свою роботу, то негаразди, проблемні моменти ніколи не візьмуть гору.

Напочатку думала, що цифри, підрахунки, звіти ніколи не випустять мене з «полону». А потім освоїлася, як кажуть, втягнулася.

У часи, коли в Рихті працював колгосп, нас, працівників сільради, наділяли нормою і ми виходили сапати буряки разом з іншими колгоспниками. Треба було – не лише просапували, а й викопували, чистили. Старалася ще й мамі допомогти в колгоспній ланці. Робочі руки тоді були дуже потрібні, бо ж техніка використовувалася не всюди, - додає жінка. -

Мій батько працював у будівельній бригаді колгоспу, мама – в ланці, як вже згадувала. І колишні умови праці аж ніяк не порівняти з сучасними.

Ось у нашого орендаря земель-

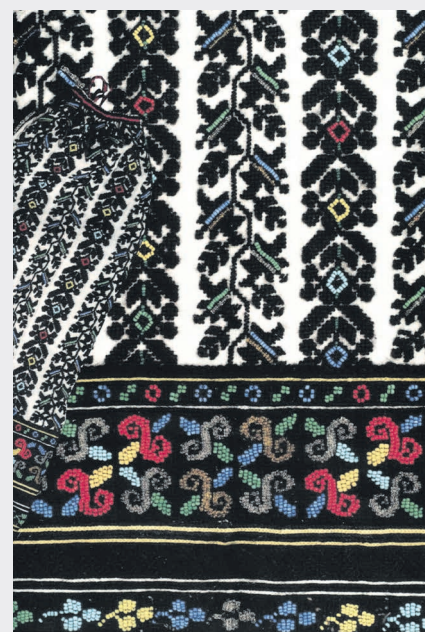

них паїв – компанії «VITAGRO» є комп'ютеризована техніка, завдяки якій можна застосовувати по кілька операцій. Раніше про таку лише мріяли. А нові технології допомагають збирати високі врожаї. Від цього виграють і пайовики.

Мені дістався у спадок від мами земельний пай і його обробляє компанія «VITAGRO». До орендаря – у мене жодних претензій. Розраховуються вчасно, без заборгованості. Тримаю вдома невеличке господарство, то зерно потрібне. А коли є потреба – отримую розрахунок грошима. Компанія допомагає і пайовикам, і селу в цілому. Тож нарікати немає чого. Ольга Іванівна розповідає, що на пенсії з'явилося більше

вільного часу, який хоче приділити рідним. Допомогати в домашніх справах доньці Наталі, яка працює медсестрою Рихтівської амбулаторії сімейної медицини, більше спілкуватися зі своїми двома онуками. Та зараз усі її думки – про Мир.

- Знаю, що в такий важкий час компанія «VITAGRO» дуже допомагає нашим бійцям на фронті, переселенцям – і за це окрема подяка. Незважаючи на загрозу з боку окупантів, наша рідна компанія проводить посівну, переживає за те, щоб кожна родина мала хліб на своєму столі.

ПОДАРУВАТИ ВОЇНАМ ВИШИВАНКУ

На Тернопільщині вишивають чоловічі сорочки давніми борщівськими швами, щоб після війни подарувати їх українським воїнам.

Ініціаторка проекту Майя Юркевич каже, що учасниками можуть стати не лише вишивальниці з України, а й світу. Долучатися можуть і непрофесійні вишивальниці. «Для тих, хто не володіє борщівським швами, запустимо платні майстер-класи. Частину отриманих коштів перекажемо Збройним силам України.

У перший день я склала ту «тривожну валізу», а пізніше – наплічник. І знаєте, що найперше туди поклала? Не паспорт, не гроші а вовняні нитки та розпочату борщівську сорочку. Ось тоді й зрозуміла, що борщівська вишиванка має «розквітнути» на грудях наших захисників, віднайти новий сенс і стати своєрідною бронею», - розповіла вона.

У селі Нивра, селищі Скала-Подільська, що неподалік Борщова, також освоїли техніку борщівської вишиванки. Вона є унікальною, адже борщівській вишиванці уже понад п'ять століть. Існує декілька цікавих легенд, пов'язаних із борщівською вишиванкою. Зокрема про те, що колись у цих краях під час набігів турків і татарів у кількох селах Борщівського району були вбиті всі чоловіки. Дівчата та жінки, оплакуючи їх, заприсяглися, що носитимуть траур за загиблими упродовж кількох поколінь. Аж до 30-их років минулого століття у вишиваних сорочках використовували лише чорну нитку, а вже потім – кольорові. І сьогодні речі, які нагадують про дім, рідних людей, щасливі миті мирного життя, стають оберегами для наших відважних чоловіків, за яких переживаємо, якими пишаємося і для яких вишиваємо з любов'ю сорочки.

ЗУСТРІЧАЛА РАНКОВІ ЗОРІ

◀ ПАЙОВИКИ

Ганна Юріївна Пасічник добре пам'ятає той час, коли в її рідному селі Калитинці створювався колгосп. Тут працювала вона все трудове життя. Разом із такими ж, як вона, доярками, зустрічала ранкові зорі, дбала про наповнення молочних рик у їхньому господарстві, про виконання планів. І переживала за сина, якого довелося рости одній. Навіть після того, як вийшла на заслужений відпочинок, Ганна Юріївна продовжувала працювати в городній бригаді.

У цьому ж господарстві водієм працював і її син. Історія господарства, навколо якого об'єдналося село, і в якому працювала більшість місцевих жителів, у пам'яті Ганни Юріївни відклалися з багатьма деталями. Різні події, ситуації – у багатьох з них вона була безпосереднім учасником. Тож їй, ветерану праці, приємно було приймати з нагоди 90-ліття від представників «VITAGRO», компанії, яка засіває калитинські поля, і якій Ганна Юріївна із сином віддали в обробіток земельні паї. Задоволені й розрахунками, адже отримане від компанії зерно використовують для своїх домашніх потреб.

- Люди, які вирости в селі, працювали на землі, завжди будуть вболівати за те, щоб щедро родила нива, були багатими врожаї, і щоб на кожному столі було вдосталь хліба, - каже вона.

В УКРАЇНІ КАЖУТЬ...

В Україні не кажуть: "Коли закінчиться війна..." В Україні кажуть: "Коли ми переможемо..." Немає сумніву в Перемозі ані на мить. Бо з нами підтримка всього світу. З нами надійність ЗСУ. З нами турботливість волонтерів. З нами відвага кожного мирного громадянина, який боронить тили і чинить супротив озброєним окупантам.

З нами непереборне прагнення свободи. Бо свобода була для нас завжди сакральною. Бо для нас, на відміну від росіян, свобода - це не рабство. І свою свободу ми ніколи й нікому не віддамо!

Кожен день наближає нас до Перемоги України та до Миру.

СВІЖІ РЕКОРДИ УКРАЇНИ

1. Першими у світі здолали коронавірус оголошенням військового стану.
2. Першими зробили вираз лайкою – всесвітнім антивоєнним гаслом!
3. Перші у світі знищили супер-сучасний військовий корабель артилерійською установкою «Град»
4. Зібрали найбільші в історії людства санкції проти агресора!
5. За тиждень створили найбільшу в сучасній історії волонтерську мережу.
6. Зібрали найбільшу в історії кількість російськомовних людей, що ненавидять росію.
7. Першими у світі використали банку з консервацією як ППО.
8. Першими у світі організували ромські партизанські загони.
9. Першими у світі розробили пароль, який всі знають, але вимовити можуть лише свої.
10. Завдали найбільшої поразки російській армії з часів Другої світової.
11. Пентагон заявив: Українська армія установила рекорд у ефективності використання протитанкових комплексів Javelin. На 112 вистрілів - 100 точних попадань у ціль.

«Мочимо» окупантів!

Список рекордів оновлюється щодня!

Слава Україні!

В відкрите небо падає земля,
І день і ніч продовжує гриміти...
У сховищі народиться маля,
Хай чує світ, що Україні ЖИТИ!

Нас не зламати, не перемогти,
Ми поважаєм тільки волю Бога.
Весна іде, пора вже їй іти.
А з нею сонце, мир, і ПЕРЕМОГА!

